कृतयुगेचत्वारिसहस्राणिसंध्यासंध्यां ऽशयोश्वत्वारिचत्वारित्यष्टौशतानिच एवंत्रेतादिष्विपयोज्यम्॥ १९ ॥ युगस्याद्दौसंध्याअंतेसंध्यां ऽशः कि उक्तानिशतानिसंख्याययोस्तयोरंतरेणमध्येयुगंतस्यविशेषमाह यत्रेति गवालंभादिधमं विशेषोयत्रविधीयतइत्यर्थः साधारणधर्मस्तुसंध्यां ऽशः योरप्यस्येव ॥ २० ॥ चतुष्पात्संपूर्णः त्रेतादिषुपादेनपदेनन्येतिन्हस्ति पादेनपादेनवर्धमानेनाधर्मेणहेतुनाएतच्चस्तप्वयनमात्रवेराग्यार्थंन कि विधिक्षसंकोचनार्थम् ॥ २१ ॥ त्रिलोक्याः बहिर्महर्लोकप्रभृतिब्रह्मलोकमभिन्याप्यचतुर्युगसहस्रमेकदिनंयत्यस्यां विश्वस्कृ ब्रह्मानिमीलिति स्वपित्त ॥ २१ ॥ तत्रदिनस्थितिमाह निशाऽवसानइत्यादिसार्धेश्वतुर्भिः चतुर्दशमनून्भुंजन्पालयन्व्यामुवन्नित्यर्थः ॥ २३ ॥ कि चिदिधकां कि

चलारिजीणिद्देचैकंरुनादिषुयथाकमम्॥ संख्यानानिसहस्राणिद्दिगुणानिशनानिच॥ १९॥ संध्यांऽशयोरं तरेणयःकालःशनसंख्ययोः॥ नमेवादुर्युगंनञ्ज्ञायत्रधमेविधीयने॥ २०॥ धर्मश्र्वतृष्पान्मनुजान्रुनेसम नुवर्तने॥ सएवान्येष्वधमेणव्येतिपादेनवर्धना॥ २१॥ त्रिलोक्यायुगसाहस्रंबहिराब्रह्मणोदिनम्॥ नावत्येव निशानानयित्वभित्तिविश्वस्वक्॥ २२॥ निशाऽवसानआरब्योलोककल्पोऽनुवर्नने॥ यावदिनंभगवतो मनून्भुंजंश्र्वतृदृश्॥ २३॥संस्वंकालंमनुर्भुंकेसाधिकांत्येकसमिन्॥ मन्वंतरेषुमनवस्तदृशाक्तपयःसुराः॥ भवंतिचेवयुगपत्सुरेशाश्रानुयेचनान्॥ २४॥एषदैनंदिनःसगेविह्नाह्मस्रेलोक्यवर्ननः॥ निर्यद्रन्विवदेवानां संभवोयत्रकर्मभिः॥ २५॥ मन्वंतरेषुभगवान्बिश्वस्त्रत्वंस्वमृतिभिः॥ मन्वादिभिरिदंविश्वमवत्युदिनपोरुषः॥ २६॥ नमोमात्रामुपादायप्रतिसंरुद्धविक्रमः॥ कालेनानुगताशेषआस्तेतूष्णीदिनात्यये॥ २०॥ नमेवा न्विपियीयंतेलोकाभूरादयस्त्रयः॥ निशायामनुदत्तायांनिर्मुकशिशास्करम्॥ २८॥

युगानामेकसप्तिनिमुवंशाःपृथ्वीपालकाः क्रमेणभवंति सप्तर्षित्रभृतयस्तुयुगपत्समकालमेवभवंति सुरेशाः इंद्राः ताननुवंतेतेयेगंधर्वादयस्तेऽपि ॥ २४॥ त्रेलोक्यंवर्तयतीतितथा ॥ २५॥ स्वमूर्तिभिर्मन्वंतरावनारैः मन्वादिभिर्द्वारभूतेराविष्कृतपुरुषकारः सन्विश्वंरक्षति ॥ २६॥ रात्रिग विष्कृतेष्टिनिमाहपंचिभिः तमसोमात्रांलेशम् प्रतिसंरुद्धः प्रत्याहतोविक्रमोयेनानुगतमनुप्रविष्टमशेषयस्मिन् ॥२७॥ तदेवस्पष्टयित अपिथीयंतद्व विकर्मकर्तरिप्रयोगः तिरोहिताभवंतीत्यर्थः कथंनिर्मुक्तः रहितः शशिभास्करश्वयथाभवतितथा ॥ २८॥